

Требало је да постане КРАЉ, а завршио је у ЛУДНИЦИ и једини из краљевске породице кога КОМУНИСТИ НИСУ ПРОТЕРАЛИ!

Занимљив живот првог сина краља Петра I и црногорске кнегиње Зорке и дан данас интригира како проучаваоце историје, тако и обичан свет.

Неукротива и непредвидива нарав принца Ђорђа начинила је једним од најинтригантнијих личности наше историје.

Због једног инцидента када је 1909. године ногом ударио у стомак свог послужитеља, после чега је овај преминуо, престолонаследник Ђорђе био је приморан да абдицира у корист свог млађег брата Александра.

О том догађају Политика извештава на следећи начин:

„Онај који је био најизразитији представник националног отпора према Аустрији уклоњен је и Аустрија сад тријумфује. У сећању народном то ће остати забележено за свагда, и у Србији а нарочито ван Србије. Заборавиће се све остало, а остаће само једно: да је Престолонаследник Ђорђе уклоњен зато што је хтео рат Аустрији”, писало је.

Мистериозној личности принца Ђорђа доприноси и његово учешће у рату. Мало је познато да је управо он повео војску на Мачковом Камену и потпуно преокренуо исход битке у корист Срба.

Француски новинар, ратни дописник париског Журнала, Анри Барби описао је у књизи „Са српском војском“ како је принц Ђорђе, личним херојством и жртвовањем, преокренуо ток једне борбе у Првом светском рату и два пута је био рањаван.

Иако му је јуначко понашање и родољубиве тежње признавала и породица и критичари, остала су многа сведочења о проблематичном понашању принца Ђорђа.

Да је принц Ђорђе имао психичке проблеме говори и сама чињеница да је он изјавио да није ни “за принца, а камоли за престолонаследника.”

Такође, у то време много се полемисало и око принчеве сексуалне оријентације, а чувени Мустафа Голубић није пропуштао да власт провоцира ширећи по Београду на сав глас приче о љубавној вези принца Ђорђа и Мике Аласа.

Четири године по Александровом доласку на престо, Ђорђе је 1925. ухапшен и боравио је у Специјалној психијатријској болници у Горњој Топоници у Нишу. Када је његов брат Александар убијен у атентату приликом одласка у Марсеј 1934, понадао се да ће бити пуштен на слободу, али то се није догодило и иза решетака је остао до почетка Другог светског рата.

Да ли је заиста принц Ђорђе био луд или је у питању била изузетно тешка нарав и данас се полемиче. Извесни др Урош Јекић, доктор Карађорђевића, а затим и министар здравља у Титовој држави, признао је много година касније да је принц имао тешку нарав, али да није био болестан.

Принца Ђорђа ослободили су Немци после 16 година заробљеништва, како се каже, у намери да ће моћи да га искористе и поставе да влада окупираном Србијом. Он је то одбио, што му је донело тројако поштовање - народа, комуниста и савезника.

Чак је свог пријатеља Мику Аласа, са којим је заједно измислио нишан за артиљерију и модеран мотор са унутрашњим сагоревањем, успео да спасе бањичког логора. Зна се да се виђао са Титом. Умро је у Београду 17. октобра 1972. године.

Опанак